

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 371/2023
25.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђорђа Болићевића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Болићевића - адвоката Симише Симића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8 К бр. 410/20 од 09.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1214/22 од 28.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Болићевића - адвоката Симише Симића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8 К бр. 410/20 од 09.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1214/22 од 28.12.2022. године, у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 8 К бр. 410/20 од 09.03.2022. године окривљени Ђорђе Болићевић, поред осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено на задржавању и у притвору од 16.07.2020. године до 09.03.2022. године. Према окривљеном Ђорђу Болићевићу је изречена мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1214/22 од 28.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљених АА, ББ и Ђорђа Болићевића и пресуда Вишег суда у Београду 8 К бр. 410/20 од 09.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ђорђа Болићевића - адвокат Синиша Симић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ, бранилац означава записник о претресању стана и других просторија и потврду о привремено одузетим предметима, све од 16.07.2020. године. По ставу одбране, доказна радња претресања, спроведена је супротно одредби члана 155. став 7. ЗКП, обзиром да су сведоци само позвани да потпишу записник, без да су „... пре почетка претресања упозорени...“.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване, обзиром да записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 16.07.2020. године, ни сам по себи, а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из записника о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 16.07.2020. године, произлази да је у временском периоду од 16,00 до 17,00 часова, извршено претресање стана и других просторија стана Ђорђа Болићевића у ..., улица ... и то на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП. ПОВ. бр. 986/20 од 16.07.2020. године. Пре почетка претресања стана, Ђорђе Болићевић је поучен да има право да узме адвоката односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је констатовано на записнику. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока и то ВВ и ГГ, који су према констатацији на записнику поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПУ за Град Београд као и Ђорђа Болићевића потписали записник, на коме нису констатоване било какве примедбе.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да је претресање стана и других просторија, у конкретном случају у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења

ове доказне радње. Конкретно, није повређена ни одредба члана 157. став 7. ЗКП (на коју бранилац директно указује), обзиром да су сведоци ВВ и ГГ присуствовали претресању стана и других просторија као пунолетни грађани у својству сведока, којом приликом су поучени о својој улози приликом вршења претресања, а како је све то ближе констатовано у записнику. Стога је, по оцени овог суда, записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 16.07.2020. године законит доказ на коме се пресуда, у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Имајући у виду да записник о претресању стана и других просторија ДП ПУ за Град Београд од 16.07.2020. године не представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, то ни доказ – потврда о одузетим предметима од истог датума, која је проистекла из истог, не представља незаконит доказ.

Образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у преосталом делу, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, наводима да су записник о претресању стана и других просторија, као и потврда о привремено одузетим предметима од 16.07.2020. године незаконити докази, обзиром да је окривљени Ђорђе Болићевић пре тога лишен слободе, па је у смислу одредбе члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП морао имати браниоца који би присуствовао тим доказним радњама.

Изнете наводе, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен-од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере.

Из списка предмета произилази да је решењем ДП ПУ за Град Београд од 16.07.2020. године Кт-493/20 према окривљеном Ђорђу Болићевићу одређено задржавање у трајању до 48 сати, које му се има рачунати од 16.07.2020. године од 18,30 часова када је ухапшен, те да је решењем Вишег јавног тужиоца у Београду Кт-493/20 од 16.07.2020. године окривљеном Ђорђу Болићевићу постављен за браниоца по службеној дужности адвокат Марија Станковић, због основа сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Дакле, окривљеном Ђорђу Болићевићу у предметном кривичном поступку у којем му је стављено на терет извршење кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ од тренутка доношења решења о задржавању дана 16.07.2020. године, постављен је и бранилац по службеној дужности од стране Вишег јавног тужиоца у Београду. Сходно изнетом, окривљени Ђорђе Болићевић је имао браниоца, од тренутка када су се стекли услови за примену члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП (обавезна одбрана), односно од тренутка када је исти био задржан од стране овлашћених службених лица ПУ за Град Београд.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како члан 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а која повреда закона је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно састоји означена повреда закона.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђорђа Болићевића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.